

14th December 1959]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 36,26,655 under Demand XXX—Stationery and Printing.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

VII.—ANNOUNCEMENT *RE*. BILLS.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction and consideration in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1959.

IV.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 4) BILL, 1959

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg leave of the House to introduce the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1959.

MR. SPEAKER: The question is—

“That leave be granted to introduce the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1959.”

The motion was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I introduce the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1959.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

VIII.—GENERAL DISCUSSION ON DEMAND FOR GRANT FOR FURTHER EXPENDITURE IN THE YEAR 1959-60.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has given notice of a number of cut motions. I want to know whether it is appropriate to consider a large number of cut motions to only one Demand. I can only allow one cut motion.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I do not move any of my cut motions at all. கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமானிய கோரிக்கை இந்த வருஷம் செலவு செய்யப்பட விருக்கும் ஒரு தொகைக்காக வந்திருக்கிறது. இதற்கு நாம் 1,20,00,000 ரூபாய் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் கோருகிறார். இது அனுமதிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு நியாயமான செலவு என்பதை ஒப்புக்கொண்டே சில விவரங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்கிலும் ஜில்லாக்களில் இருக்கும் மத்திய பாங்குகளிலும் சர்க்கார் பங்குகள் எடுத்துக்கொண்டு இன்னும் அதிகமாக வேலை செய்வதற்கு அவைகளுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த 1,20,00,000 ரூபாய் கோரப்படுகிறது. சர்க்கார் இதற்கு முன்பு இந்த பாங்குகளில் 25 லட்ச ரூபாய்தான் மூலதனமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இவைகளில் 1 கோடியே 20 லட்ச ரூபாய் போடுவது அவசியம் என்பதை நான்

[Sri M. Kalyanasundaram]

[14th December 1959]

ஒப்புக்கொள்கிறேன். இதில் விவரங்களை இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்திருந்தால் சௌகரியமாக இருந்திருக்கும். விவரங்கள் சரிவரக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று சுட்டிக்காட்டியவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆனால் அதற்கு பதில் சொல்லும்போது, கனம் அங்கத்தினர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விவரங்களை சரியாகப் படிக்கவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் எல்லோரையும் சேர்த்துக் குறை கூறினர். விவரங்களை இலாகாக்களிடமிருந்து கோரிப் பெறுவது உள்ள கஷ்டங்களை நான் பப்ளிக் அக்கௌண்டன்ட்ஸ் கமிட்டியில் கூட நேரில் இருந்து பார்த்தவன். எல்லா விவரங்களையும் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நாம் கோரியே பெற வேண்டிய நிலைமையில் இருந்தால், நாம் விவரங்களைப் பெறவே முயற்சி செய்துகொண்டிருப்போமே தவிர நம்மால் வேறென்றும் செய்ய முடியாது. இலாகாவின் தாங்களாகவே விவரங்களைக் கொடுத்தால் எந்த விதமான ஆபத்தும் ஏற்பட்டு விடாது. அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு ரகசியங்களை அவர்கள் வெளியிடக் கூடாது. சாதாரணமாக, மற்ற விஷயங்களை அவர்கள் தெரிவிக்கலாம். உதாரணமாக,

"In order to secure the permanent raising of the borrowing capacity and also rectify incidentally certain procedural anomalies pointed out by the Reserve Bank of India in the investments already made by the Government in the share capital of Co-operative financing institutions."

என்று சொல்லுகிறார்கள். என்ன குறைபாடுகளை அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று சுருக்கமாகக் கொடுத்திருந்தாலும் கூட, அதைப் பற்றி நாமும் புரிந்துகொண்டு, சில யோசனைகளைச் சொல்ல பிரயோசனப்படும். போட்டிருப்பதைப் பார்த்துப் படித்து யோசனை சொல்வதைக் குறிப்பிடுகிறேனே தவிர, அதைப் படிப்பதற்கு எங்களுடைய சோம்பேறித்தனத்திற்கு யதிகாரிகள் உதவி செய்யவேண்டுமென்று ஆர்வம் இருப்பவர்களுக்கு உதவியாக அதிகப்படியான விவரங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஒரு கோடியே இருபது லட்சம் ரூபாயை எந்தெந்த பாக்வுகளுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் கொடுக்கப்படவில்லை முதலில். நான் எடுத்துக்கொண்டே முயற்சியின் விளைவாக இந்த விவரம் இப்போது எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விவரம் ஆரம்பத்தில் கொடுக்கப்படவில்லை. நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்த போது நான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கேட்டால் கொடுக்கப்படும் என்பதையாவது அவர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா ?

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டே இருப்பதில் அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கும் அவகாசம் போதாது. அதோடு கூட ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும் இருக்கும் மாதிரி அங்கத்தினர்களுக்கு அவ்வளவு ஷெகரட்டிகள் இருக்கிறார்களா ? ஆகையால் அங்கத்தினர்களுக்கு

14th December 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

இருக்கக் கூடிய கஷ்டத்தை உணர்ந்து அவர்களாகவே அதிகமான விவரங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதில், கூட்டுறவு இயக்கத்திலே சமீப காலத்தில் ஓரளவுக்கு வளர்ச்சி இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஆனால் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சியானது நாம் வைத்திருக்கக் கூடிய லட்சியத்திற்கு ஏற்ற முறையில் வேகமாக வளர்கிறதா என்று கேட்டால், அதன் வளர்ச்சியானது மிகவும் மந்தமாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது நிதி கொடுத்திருப்பதிலிருந்தே பாருங்கள். சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கக் கூடிய பணத்தை முதன் முதலாக மத்திய பாங்குகளுக்கு பங்கு போடக் கூடியது வரவேற்கத் தகுந்தது என்றாலும் கூட, இதிலே ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கிறது. இப்படி ஏற்றத் தாழ்வு எவ்வளவு இருக்கிறது என்றால் மேஜை மேல் இருக்கும் புள்ளி விவரங்களில் இருந்தே தெரிந்து கொள்ளலாம். சேலம் மாவட்டத்திற்கு 23 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத் தக்கது தான். சேலம் மாவட்டத்தைத் தவிர மற்ற மாவட்டங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் சில மாவட்டங்களுக்கு மிகவும் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணம் என்ன? சர்க்கார் இதற்கு பொறுப்பாளி என்று நான் சொல்லவில்லை. சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் அக்கரை எடுத்து வேலை செய்யக் கூடிய அளவுக்கு மற்ற மாவட்டங்களில் வேலை செய்தால் எவ்வளவோ அதிகமாக வேலை செய்ய முடியும். பாங்குகள் எவ்வளவோ உபயோகமாக இருக்க முடியும். இருபத்தி மூன்று லட்சம் ரூபாய் அவர்கள் அளவியிருப்பதோடு, அதைப் பயன்படுத்த முடியும் என்று அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(Sri T. Karia Gounder in the Chair.)

மற்ற ஜில்லாக்களிலும் சென்ட்ரல் பாங்குகள் முயற்சியெடுத்துக் கொண்டு கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்க்கவேண்டும்: அரசியல் குரோதமும், கட்சி வேறுபாடுகளும் அல்லாமல் மற்ற ஜில்லாக்கள் நடவடிக்கை எடுத்துப் பணியாற்றியிருந்தால் கூட்டுறவு இயக்கமானது கிராமங்கள்தோறும் பரவி சேலம் ஜில்லா அளவிற்கு வந்திருக்க முடியும். அப்படி இல்லை என்பதை இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளிவிவரமானது நன்றாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் இந்தத் துறையில் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் சிலர் முன்னேற வழியேற்படாமல் இரும்புத் திரை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்தப் புள்ளிவிவரம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அவர்களுடைய பிடி இருக்கும் காரணத்தினால் இந்த இயக்கம் சரியானபடி முன்னேற முடியவில்லை. இதை எனது நடை முறை அனுபவத்திலிருந்து நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆக, இன்னும் கீழ் மட்டங்களில் அரசியல் குரோதங்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் புகுந்து, கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சியைத் தடை செய்கிறது. அதற்கு இடம் கொடுக்காமல், சர்க்கார் மூல தனம் ஈடுபடுத்தப்படுவதோடு கூட சர்க்கார் அதிகாரிகளும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th December 1959]

ஒத்துழைத்து எங்கெங்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு விரோதமாக இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் சர்க்காருடைய உதவி அவசியம். சர்க்கார் தலையீடே கூடாது என்று சொல்பவன் நான் அல்ல. சர்க்கார் தலையீடே கூடாது என்று சொல்பவர்கள் வேறு சிலர். தங்கள் இஷ்டம் போல் ஜனங்களை ஏமாற்றலாம் என்று நினைப்பவர்கள்தான் சர்க்கார் தலையீடே கூடாது என்று சொல்பவர்கள். எங்கெங்கு இம்மாதிரியானவர்கள் இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமாக இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் சர்க்கார் தலையீடு அவசியம் என்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் குரல்வளைகளைப் பிடித்து நெருக்காமல் சர்க்கார் தலையிடவேண்டும். ஆக இந்த மற்ற ஜில்லாக்களில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சி ரொம்பவும் மந்தமாக இருக்கிறது. பதினெட்டாயிரம் கிராமங்கள் இருக்கக்கூடிய நம் ராஜ்யத்தில் 8,000-க்கும் குறைவான கிராமங்களில்தான் கிராம கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் இருக்கின்றன. மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமாக கிராமங்களுக்குக் கொண்டு போயிருக்கிறோம், 8,000 கிராமங்களுக்கும் அதிகமாகக் கொடுத்தாகி விட்டது என்று நாம் பெருமை பட்டுக்கொள்கிறோம். இந்த விஷயத்தில் இந்தியாவிலேயே நம் ராஜ்யம் முதன்மையாக நிற்கிறது என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்கிறோம். அப்படி இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் 18,000 கிராமங்கள் இருக்கக்கூடிய ராஜ்யத்தில் 8,000 கிராமங்களுக்கே கூட்டுறவு சங்கங்கள் போயிருக்கின்றன.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போன மாதக் கடைசி வரையில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பங்கு கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தியாகி விட்டது. இப்போது எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைப் பிரகாரம் இந்த மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிக்குள்ளாக நூற்றுக்கு நூறு எல்லா கிராமங்களிலும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் வந்து விடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அமைச்சர் அவர்கள் அவருக்கு வரக் கூடிய அறிக்கைகளைத் தப்பாக.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தப்பாக ஒன்றும் கிடையாது. நானும் கூட எப்படி 90 பங்குக்கு வந்திருக்க முடியும் என்று—இப்போது அல்ல, இதற்கு முன்பே கூட, 70 பங்கு, 75 பங்கு என்று இருந்தபோது—பூராவையும் பரிசீலனை செய்து பார்த்த தற்குப் பின்பு சொல்கிறேன். நான் இம்மாதிரிச் சொல்வதற்கு முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இன்னும் 10 பங்கு—10 அல்லது 15 கிராமங்கள் வேண்டுமானால் நின்று விடலாம்—இந்த வருஷத்திற்குள்ளாகப் பூர்த்தியாகி விடும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அவர்கள் சொல்வது அப்படியே உண்மையாக வரவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய

14th December 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஆசையும். நூற்றுக்கு 90 பங்கு கிராமங்களில் கூட்டுறவு இயக்கம் பரவி விட்டது என்று சொல்லும்போது அங்கத்தினர்கள் எண்ணிக்கை என்னவென்றால் 8 லட்சத்துச் சொச்சம் அங்கத்தினர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், எந்த அடிப்படையில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு என்று புள்ளிவிவரம் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் என்ற அடிப்படையில் அல்ல. பல கிராமங்களிலிருந்து ஒரு சங்கத்தில் 30 பேர்கள், சில கிராமங்களிலிருந்து 8 பேர்கள் என்று இம்மாதிரி அங்கத்தினர்கள் ஒரே சொஸைடியில் சேர்ந்து, அதைக் கொண்டு அந்த கிராமங்கள் எல்லாவற்றிலும் பரப்பி விட்டோம், கூட்டுறவு இயக்கமானது கிராமங்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பங்கு பரவி விட்டது என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்னொரு புள்ளிவிவரம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். எல்லா கிராமங்களிலும் இந்த கூட்டுறவு சங்க வசதி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்வது ஒரு பக்கம். இன்னொரு பக்கம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக கிராம ஜனத்தொகையில் எத்தனை பேர்களுக்கு—அதை குருட்டுக் கணக்காக விட்டு விடவில்லை, அதையும் கணக்குப் போட்டு, இந்தியாவிலேயே அதிகமாக இருக்கக்கூடிய முறையில்—இந்த வசதியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பார்த்து, அந்த வகையில் நூற்றுக்கு ஐம்பது பேராவது வரவேண்டுமென்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு முடிவிற்குள் 100-க்கு 40 பேர்கள் இந்த கூட்டுறவு சங்கங்களின் கீழ் வந்து விட்டார்கள். நான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் இலக்கை அடைய இன்னும் நூற்றுக்குப் பத்து பங்கு அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதையும் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் நிறைவேற்றி விடுவோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு முடிவிற்குள் இந்த எண்ணிக்கையை 45 ஆகக் கொண்டுவர எண்ணியுள்ளோம். அடுத்த ஆண்டு பாக்கியுள்ள ஐந்து பங்கு நிறைவேற்றப்படும். அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் வேலை செய்கிறோம். அதற்கு மேல் செய்வது தற்போது கஷ்டமானதாக இருக்கும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் சமீப கால வளர்ச்சியை ஒப்புக்கொண்டுதான் பேசினேன். நான் இதைப் பற்றி ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். அந்த சமயத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் செகரெட்டரியோடு பேசிக்கொண்டு நின்றதால் நான் சொன்னதை அவர் கவனிக்காமல் விட்டு விட்டார்கள். நான் வளர்ச்சியை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. நமது இலக்கு இருக்கும் அளவிற்கு பொது மக்களைக் கவரக்கூடிய முறையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் கவர்ச்சிகரமாக வரவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். ஆதிக்கக் காரர்கள் சென்ட்ரல் பாங்குகளிலும் இருந்து கொண்டு தங்கள் நலனைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள இந்த இயக்கம் நல்ல முறையில் வளராமல் தடையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பல இடங்களில் ஆதிக்கக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் இருப்பதால்தான் சரியான முறையில் வளரவில்லை என்பதற்கு

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th December 1959]

எடுத்துக் காட்டாக இந்த விவரம் கொடுக்கப்பட்டதே தவிர சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை. (குறுக்கீடு) நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்போது பேசியதில் அரசியல் கட்சி வித்தியாசம் ஏதும் இருக்க வேண்டியதில்லை. எல்லோரையும் சேர்த்துத்தான் பேசினேன்.

அந்த அளவில் பார்க்கும்போது ஸ்தாபன அமைப்பில் மாறுதல் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கும். இப்படி நூற்றுக்கு 50 பேர்களை கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதில் ஸ்தாபனமானது ஒரு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. இப்போது ஸ்டேட் பாங்க் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு சென்ட்ரல் பாங்க் இருக்கிறது. அதற்கு கீழே நேரடியாக கிராம சொஸைட்டிகள் இருக்கின்றன. கிராம சொஸைட்டிகளுக்கும் சென்ட்ரல் பாங்குகளுக்கும் இடையில் என்ன இருக்கிறது என்றால் ஒரு முட்டுக்கட்டை இருக்கிறது. அதாவது தாலுக்கா யூனியன் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு சாதகமாக இருக்கிறதா அல்லது முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் பெரும்பாலும் முட்டுக்கட்டையாகத்தான் இருக்கிறது.

எங்கள் கட்சிக்குக் கிடைத்திருக்கும் விவரங்களை வைத்துக் கொண்டு நான் பார்க்கும்போது சென்ட்ரல் பாங்க் கிராமக் கூட்டுறவில் யூனியன் அமைப்புக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. இதை எப்படி மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி ரிசர்வ் பாங்க் விசாரணைக் கமிட்டி சொல்லிய யோசனைகளை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாவட்டங்களில் மிகப் பெரிய மாவட்டங்களாக இருப்பதைப் பிரிக்கவேண்டுமென்ற முயற்சி இருந்து வந்ததைத் திடீரென்று நிறுத்திவிட்டார்கள். மாவட்டத்தின் தலைமைக் காரியாலயம் எங்கு இருக்கவேண்டுமென்பதில் தகராறுகள் வந்த காரணத்தினால் ஒத்திப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியும். மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டிய அவசியம் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். நான் சென்ட்ரல் பாங்கைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் இரண்டு இருக்கலாமா என்று ஆலோசனை பண்ணலாம். அதற்குக் கீழ் இரண்டு கிளைகளை இரண்டு தாலுகாக்களுக்கு ஒன்றே அல்லது மூன்று தாலுகாக்களுக்கு ஒன்றே அமைத்தால் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் மற்றும் புதிதாகத் தோற்றுவிக்க இருக்கும் பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் மத்திய பாங்குகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட வசதியாக இருக்குமென்ற யோசனையை எடுத்துக் காட்டி அந்த ஸ்தாபனத்தில் அமைப்புகளின் லட்சியத்தை உரிய முறையில் தீவிரமான மாறுதல்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கும்போது அதிகாரிகள் சொல்லக்கூடிய கருவியாக இருக்கிறதே அந்தக் கருவிகளோடு பழைய முறையிலே போய்க் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றும் கருவியாக புதிய முறையிலே இல்லை. கூட்டுறவு இலாகாவில் இந்த

11.30
a.m.

14th December 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

மாதிரி புதிய மாறுதல்கள் ஏற்படவேண்டும். சர்க்கார் தொகையை அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். தனி நபர் ஆதிக் கத்தைக் குறைப்பது கூட்டுறவு இயக்கம் வளருவதற்குப் பெரும் உதவியாக இருக்கும். பெரும் தொழில்களைச் சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதற்குப் பதிலாக கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் நடத்த முன்வருமானால் ஓரளவு சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்ற லட்சியம் நிறைவேற உதவியாக இருக்கும். ஆகையால்தான் நான் இதை எடுத்துக் காட்ட விரும்பினேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

பல சொசைடிகளை நடத்துவதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருக்கக் கூடியவர்கள், சென்ட்ரல் பாங்கு தலைவர்களாகவும், நிர்வாகக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களாகவும் இருக்கக் கூடியவர்கள் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கவேண்டும். அமைச்சர்களும் அப்படித் தான் இருக்கவேண்டும். தங்களுடைய கட்சி என்று வருகிற நேரத்தில் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு வேலை செய்யட்டும். ஆனால் மற்ற விஷயங்களில் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவன் சொல்லுகிறான் என்று ஆராய்வதைவிட அவன் சொல்லுவதில் என்ன விஷயம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அந்த மாதிரி சென்ட்ரல் பாங்கில் இருப்பவர்கள் நடக்கிறார்களா என்றால் அநேகமாக அவர்களிடம் அந்த மாதிரி மனப்பான்மை இல்லை. இப்போது தொழிலாளர் கூட்டுறவு சொசைடிகள்

MR. SPEAKER: I am afraid I have to interrupt the hon. Member. According to rule 160 of the Assembly Rules, any discussion on a supplementary Demand shall be confined to the details of which the demand is composed. So, the hon. Member cannot touch upon general policy. How co-operation should be worked and what relationship should subsist between co-operative officials and the Government are matters, which should be referred to when the main Demand is under discussion. Now the hon. Member should confine himself to the details about the extra money that the Government have asked for. I did not raise objection all the while but now the hon. Member is referring to some other subjects not covered under discussion now.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I anticipated this objection. But my submission is that out of Rs. 1 crore and 20 lakhs, we are investing some money in the Central Bank also. So, it will be in order to suggest, how the Central Bank should function and I think, with due respect to you, I am within limits.

MR. SPEAKER: So far the hon. Member has been all right but he should not go beyond that . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, apart from that, I would request the hon. Member to mention only points and not to go into details, even with reference to his personal difficulties.

[14th December 1959]

MR. SPEAKER : In his own interest also, he should do it.

SRI M. KALYANASUNDARAM :

தொழிலாளிகளுடைய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அதிகமாகி வருகிறது. இந்த ஒரு கோடி 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்குவதின் நோக்கம் என்ன? உணவு தானியக் கொள்முதல் விநியோகத்தைக் கூட்டுறவு சொஸைடி மூலமாகச் செய்யவேண்டுமென்பதுதான். உணவு சம்பந்தமாகத் தீர்மானம் வந்தால் அந்த விவரங்களுக்குப் போகலாம். தொழிலாளர்களுடைய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், அர்பன் கோவாப்ப ரேட்டிவ் சொசைடி இந்த முக்கியமான வேலைகளைச் செய்து வருகின்றன. சென்ட்ரல் பாங்கில் இருந்து போதுமான உதவி கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்குக் கடன் வசதி அதிகமாகக் கொடுக்க இந்தக் கூட்டுறவு பாங்குகள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். சென்ட்ரல் பாங்கு இந்தத் தொகையைக் கொண்டு இன்னும் அதிகக் கடன் பெற்று எந்தெந்த முறையில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்பதற்கும் சர்க்கார் ஒவ்வொரு சென்ட்ரல் பாங்குக்கும்—தாக்கீது அல்ல—யோசனைகளை அனுப்பவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ட்ரல் பாங்கு பிரசிடெண்டுகள், கூட்டுறவு இயக்க அதிகாரிகள் கொண்ட ஒரு கூட்டுறவு மாநாட்டை முன் கூட்டியே மாகாண ரீதியில் கூட்டி அதற்குள்ள திட்டங்களில் புரட்சிகரமான மாறுதல்களைச் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்கள், டிபுடி ரிஜிஸ்ட்ரார்கள் இருக்கிறார்கள். சென்ட்ரல் பாங்கு காரியதரிசிகளை டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ராராகவோ ப்ரொவினஷியல் “கேடர்” ஆகவோ எடுத்துக் கொள்ளும் யோசனையை ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 120 லட்சம் ரூபாய் உப மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த 120 லட்சம் ரூபாயை ராஜ்ய கூட்டுறவு பாங்குக்கும், மத்திய கூட்டுறவு பாங்குகளுக்கும் கொடுக்க புள்ளிவிவரங்கள் விவரமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சாதாரணமாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையிலே அதிகமாகப் பணம் கிடைக்க வேண்டிய முறையிலே நடத்த வேண்டுமானால் அதற்குப் பங்குத் தொகைதான் முக்கியமாக இருக்கிறதென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சாதாரணமாக “பாரோயிங் பவர்” பங்கு தொகையை வைத்துக் கொண்டுதான் கணக்கிடுகிறார்கள். ரிசர்வ் பாங்கில் இருந்து கடன் உதவி வேண்டுமானாலும் பங்கு தொகையை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டுதான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு சென்ட்ரல் பாங்குக்கு “ஷார்ட்டர்ம் அக்ரிகல்சரல் ஆப்பரேஷன்” வேண்டுமானாலும் பங்கு தொகை எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ அதைப்போல் 4 மடங்கு தொகையை ரிசர்வ் பாங்கு கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். மூன்று ஆண்டு கடன், ஐந்து ஆண்டு கடன்

14th December 1959] [Sri K. S. Subramania Gounder]er

ஆகியவைகளும் பங்கு தொகையை போல் சம அளவுதான் ரிசர்வ் பாங்கால் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் இந்த மாதிரி சென்ட்ரல் பாங்குக்கும் ராஜ்ய கூட்டுறவு பாங்குக்கும் பங்கு தொகை கொடுப்பதானது அடிப்படையான உதவியாகும். நூற்று இருபது லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமானது.

ஆனால், 120 லட்ச ரூபாய் எந்த அளவிலே போய்ச் சேருகிறது என்று பார்த்தோமானால், அது ஏற்கனவே, பணம் கொடுத்திருக்கும் முறையிலே ஒரு திருத்தம் செய்து, அதற்கு பரிகாரம் காணக்கூடிய வகையிலே இதிலே அமைந்திருக்கிறது. முதலிலே 'ஸ்டேட் பார்ட்டிஸிபேஷன்' என்ற வகையிலே பணம் கொடுக்கப்பட்டது. பிறகு 'இன்டைரக்ட் பார்ட்டிஸிபேஷன்' ஆக கொடுக்கப்பட்டது. ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து வந்த பணத்தை ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்கிலே கொடுத்து, ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்கானது சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் பாங்கிலே கொடுத்து, அதற்குப் பிறகு சென்ட்ரல் பாங்கானது அக்கரிகல்சரல் பாங்கிலே பணம் கொடுக்கிறது. ரிசர்வ் பாங்க், மற்ற எல்லா ராஜ்யங்களிலும் நேரடியாக 'டைரக்ட் பார்ட்டிஸிபேஷன்' ஆக இருக்கும் காரணத்தால், சென்னை ராஜ்யத்திலே மட்டும் 'இன்டைரக்ட் பார்ட்டிஸிபேஷன்' ஆக இருக்கக்கூடாது என்ற அளவில் அவர்கள் குறிப்பிட்டதன் காரணமாகத்தான் இதைத் திரும்ப 'டைரக்ட் பார்ட்டிஸிபேஷன்' ஆக மாற்றவேண்டும் என்ற முறையிலே ஏற்பாடு செய்ததே தவிர, இது ஏதோ நிர்வாக அளவிலே கோளாரே அல்லது சென்ட்ரல் பாங்க் அளவிலோ ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்க் அளவிலோ தவறுதல் நடந்து, அந்தத் தவறுதலை ரிசர்வ் பாங்கார் சுட்டிக்காட்டி, அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட மாறுதல் அல்ல என்பதை மாத்திரம் நான் கனம் அங்கத்தினர் நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலேயே எழுதியிருக்கிறது. அதை அவர்கள் பார்க்கவில்லை. அவ்வளவுதான்.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : நூற்று இருபது லட்ச ரூபாய் எந்த அளவிலே போகிறது என்று பார்க்கும்போது, 72 லட்ச ரூபாய்தான் மொத்தத்திலே சென்ட்ரல் பாங்குகளுக்கு ரொக்கமாக இப்பொழுது ஸ்டேட் பார்ட்டிஸிபேஷன் என்ற அளவிலே பங்குத் தொகை போய்ச் சேரப் போகிறது. பாக்கி 40 லட்ச ரூபாய் ஏற்கனவே கொடுத்த பணத்தை, இன்டைரக்ட் பார்ட்டிஸிபேஷனை டைரக்ட் பார்ட்டிஸிபேஷனாக மாற்றுகிறது என்ற காரணத்தால் அதற்குப் போகப் போகிறது. அக்கரிகல்சரல் பாங்குகளுக்கு பங்குத்தொகை நேரடியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக எட்டு லட்ச ரூபாய் அளவிலே கொடுக்கப் போகின்றார்கள். இவ்வளவும் கொடுத்த பின், கடைசியாகக் கொடுத்த பணம் போதுமா என்று பார்க்கும்போது இந்தப் பணம் கொடுப்பதினால் நிலைமை ஒன்றும் மாறுதல் அடையப்போவதில்லை என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பு

[Sri K. S. Subramania Gounder] [14th December 1959]

கிறேன். ஏனென்றால், ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்கைப் பொறுத்த அளவிலே அவர்களுக்குத் தனியாக 170 லட்ச ரூபாய் கொடுத்தால்தான் இப்பொழுது நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியுமென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். தூற்று இருபது லட்ச ரூபாயிலே ராஜ்ய கூட்டுறவு பாங்குக்கு எவ்வளவு போகப் போகிறது என்று பார்ப்போமானால் 15 லட்ச ரூபாய்தான் புதிதாக போகப்போகிறது. சாதாரணமாக, கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களிலே, குறிப்பாக ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச் மாதங்களிலே தான் சென்ட்ரல் பாங்கிலிருந்து அதிகமாகப் பணம் தேவைப்படுகிறது. அந்தக் காலத்திலே ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்கிலே பணம் இல்லை என்ற காரணத்தால் ஒவ்வொரு வருஷமும் பணம் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்குப் போதிய அளவு ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்கிலே பங்குத் தொகை இருந்து, அவர்களுக்கு 'பாரோயிங் பவர்' இருந்தாலொழிய இந்த நிலைமை மாறுதல் அடையப்போவது இல்லை. இதற்கு உடனடியாக ஸ்டேட் பாங்கார் கொடுக்கும்போது 120 லட்ச ரூபாய் உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதிலே ரிசர்வ் பாங்கார் இப்பொழுது புது முட்டுக்கட்டை போட்டிருக்கிறார்கள். முன்பு எல்லாம் ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்கிலே ஷேர் காபிடல் கேட்டால் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே 'மாட்சிங் அமௌண்ட்' வந்திருக்கிறதா என்று பார்ப்பதை இல்லவே இல்லை. இந்த ஆண்டு புதிதாக அவர்கள் முட்டுக்கட்டை போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முட்டுக்கட்டையின் காரணமாக அரசாங்கத்திலே பணம் கொடுத்தாலும் வாங்கிக்கொள்ள முடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது. அதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்கிலே 'ஈக்வல் அமௌண்ட்' எப்போதாவது ஷேர் காபிடல் வருவதற்கு மார்க்கம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக எப்பொழுதும் முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், பிரதம கிராம விவசாயக் கூட்டுறவு சொசைட்டியிலே பணம் வாங்கவேண்டுமென்றால் பத்திலொரு பாகம் பங்குத்தொகையாகக் கேட்கிறார்கள். சென்ட்ரல் பாங்கிலே பணம் வாங்கும்போது அந்த ப்ரைமரி சொசைட்டி எந்த அளவிலே பணம் வாங்குகிறார்களோ அந்தத் தொகையில் இருபதில் ஒரு பாகம் பங்குத்தொகையாக அவர்கள் கேட்கின்றார்கள். சென்ட்ரல் பாங்கார் ஸ்டேட் பாங்கிலே கடன் வாங்கும்போது அவர்கள் வாங்கும் பணத்திலே நார்பதில் ஒரு பாகம் பங்குத்தொகையாக அவர்கள் கேட்கின்றார்கள். 'ஈக்வல் காண்ட்ரிப்ப்யூஷன்' வரவேண்டுமென்று நினைப்பது எப்போதும் முடியாத காரியம். இம்மாதிரி ரிசர்வ் பாங்கார் ஒரு நிபந்தனை விதிப்பது கூட்டுறவு இயக்கம் நடப்பதற்கு ஒரு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுவரையிலே போடாத முட்டுக்கட்டையை இப்பொழுது ரிசர்வ் பாங்கார் போட்டிருப்பதன் காரணமாக இது இயலாமலிருப்பதால் 'ஈக்வல் காண்ட்ரிப்ப்யூஷன்' சென்ட்ரல்

14th December 1959] [Sri K. S. Subramania Gounder]

பாங்கிலிருந்தும் ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்கிலிருந்தும் ஷேர் காபிடல் எதிர்பார்க்க முடியாது என்று அரசாங்கம் ரிசர்வ் பாங்காருக்குத் திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ட்ரல் பாங்குக்குக் கொடுத்திருந்தாலும், ஈக்வல் காண்ட்ரிப்யூஷன் சென்ட்ரல் பாங்கு அளவிலே கொடுப்பதாக வைத்துக்கொண்டாலும் இன்னும் 63 லட்சம் ரூபாய் சென்ட்ரல் பாங்குக்கும் கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. அதையும் உடனடியாக வாங்கி சென்ட்ரல் பாங்குகளுக்குக் கெல்லாம் விநியோகிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்று, பங்குத்தொகை கொடுப்பதிலே அரசாங்கம் இந்த அளவுக்கு முயற்சி செய்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், எப்போதும் சென்ட்ரல் பாங்கும் ராஜ்ய கூட்டுறவு பாங்கும் ரிசர்வ் பாங்கை நம்பியே கடன் கொடுத்துவிட முடியுமா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக முடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது. சென்ட்ரல் பாங்கிலும் போதிய அளவு பணம் கொடுக்க முடியவில்லையென்றால், அதற்கு சென்ட்ரல் பாங்கின் சிரத்தைக் குறைவு மாத்திரம் அல்ல, பணம் இல்லாத காரணமும் ஒரு குறை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நண்பர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக பணம் வேண்டுமென்றால் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து எந்த அளவு பணம் கொடுக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் பணம் கொடுக்க முடியுமேதவிர அதற்குமேல் கொடுப்பது என்பது சாதாரணமாக சாத்தியமாக இருக்காது. அதற்குமேல் பணம் வேண்டுமென்றால் டெபாசிட் வாங்கி பணம் கொடுக்க முடியும். சென்ட்ரல் பாங்கு ஸ்டேட் கூட்டுறவு பாங்கிலே டிபாசிட் வாங்குவதென்பது ஒரு அளவுக்குத்தான் முடியும். நீண்ட கால டெபாசிட் வருவதென்றால் இப்பொழுது சாதாரணமாக அதிகமாக வருவது இல்லை. மேலும் சாதாரணமாக கிராமாந்திரங்களில் விவசாயிகள் எந்த மாதிரி பணம் கேட்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது அவர்கள் மூன்று ஆண்டுக் கடன், ஐந்தாண்டுக் கடன்தான் அதிகமாகக் கேட்கின்றார்கள். மூன்றாண்டுக் கடன், ஐந்தாண்டுக் கடன் வாங்க வேண்டுமானால், நிலத்தைக் குதவு வைத்துப் பத்திரம் எழுதிக் கொடுக்கவேண்டும். வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் நிலத்திற்கு வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக்கேட்டால் அந்த அளவு சென்ட்ரல் பாங்கு கொடுக்கமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. சேலத்தைப் பொறுத்தவரையில், 9¼ லட்ச ரூபாய் சென்ற ஆண்டு கொடுத்தார்கள். அதற்கு முந்திய ஆண்டு 9 லட்ச ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 13 லட்ச ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவுக்கு வருஷம் பூராவும் 10 லட்சம், 13 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு எப்படி நீண்ட கால, மத்திய காலத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதைப் பொறுத்தாவது ரிசர்வ் பாங்கார் தங்களுடைய கொள்கையை மாற்றிக்கொள்வார்களா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக ரிசர்வ் பாங்கார் தங்களுடைய கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ளப் போவதில்லை. நீண்ட கால, மத்திய காலக் கடன் கொடுப்பதில் அவர்களுக்கும் சில

[Sri K. S. Subramania Gounder] [14th December 1959]

முட்டுக்கட்டை இருக்கிறது. அவர்கள் சென்னை ராஜ்யத்தை மாத்திரம் தனியாக எடுத்துக் கொடுப்பதாக இல்லை. எல்லா ராஜ்யங்களையும் ஒன்று சேர்த்துப் பார்க்கும்போது அவர்கள் திட்டவட்டமான கொள்கையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலை மாறவேண்டுமானால் சென்ட்ரல் பாங்காருக்கு எந்த அளவுக்கு மூன்று ஆண்டு, ஐந்தாண்டுக் கடன் தேவை இருக்கிறதோ அந்த அளவு அவர்களுக்குத் தேவையான பணத்தை அரசாங்கம் கடனாகக் கொடுத்து வேண்டிய அளவு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதில் எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லை. ஏற்கனவே அரசாங்கம் வேறு சில இன்டஸ்ட்ரியல் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கெல்லாம் கடன் கொடுப்பதற்கு மார்க்கம் செய்து பட்ஜெட்டிலே ப்ரொவிஷன் செய்திருக்கிறார்கள். தக்காவிக் கடன் கொடுப்பதற்காக அதற்கும் கடன் கொடுக்கக் கூடிய அளவு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கத்திற்கும் மூன்றாண்டு, ஐந்தாண்டுக் கடன் எந்த அளவு தேவைப்படுமோ அந்த அளவுக்கு தேவையான கடனை அரசாங்க நிதியிலிருந்து கொடுத்து ஏற்பாடு செய்யவில்லையானால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் தேவையான பணத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது என்பது சாத்தியம் இல்லாத காரியமாகப் போய் விடும். ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து கொடுக்கக்கூடிய பணம் அக்ரிகல் சரல் ப்ரொடக்ஷனுக்காகத்தான் கொடுக்கிறார்களே தவிர, ஒரு விவசாயி ஏற்கனவே இருக்கும் கடனைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று பணம் கேட்டால் இப்பொழுது பணம் கொடுக்க எந்தவிதமான மார்க்கமும் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். சாதாரணமாக நம்முடைய நாட்டிலே கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பித்ததே விவசாயிகளுடைய கடன் பளுவைத் தீர்ப்பதற்காகத்தான். ஆனால், இப்போதைய நிலையில் விவசாயி ஒருவன் கடன் பளுவைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று நினைத்தால் அவன் லாண்டு மார்ட்கேஜ் பாங்குகளுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறதே தவிர, சாதாரண கூட்டுறவு சங்கத்திலே வாங்குவதற்கு வழி இல்லவே இல்லை. அவ்வாறு ஏதாவது ஒரு சென்ட்ரல் பாங்கு ஒரு லோன் சாங்ஷன் செய்தாலும் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து பணம் வருவது இல்லை. இந்த நிலை மாறவேண்டுமானால், அரசாங்கம் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து வரக்கூடிய பணம் எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டு, அதற்குமேல் தேவையான பணத்தை அரசாங்க நிதியிலிருந்து வருகிற பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் 120 லட்ச ரூபாய்க்காக அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். சென்ட்ரல் பாங்குகளுக்கு இன்னும் 63 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமானாலும், மாட்சிங் ஷேர் காபிடல் என்ற அளவிலே கொடுக்க முடியும். ஸ்டேட் கோவாப்ரேடிவ் பாங்குக்கு இன்னும் 150 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகப் பணம் கொடுப்பதற்கு அடுத்த பட்ஜெட்டிலாவது உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

14th December 1959]

* SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் வருஷத்திய உபமான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நூற்று இருபது லட்ச ரூபாய் உபமான்யக் கோரிக்கையானது பங்கு வாங்குவதற் காகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே விவாதத்திற்கு அதிக இடம் இல்லையென்றாலுங்கூட, விவாத ஆரம்பத்திலே எதிர்கட்சியில் இருக்கும் நண்பர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சென்ட்ரல் பாங்குக்கும் கிராம சொசைட்டிகளுக்கும் நடுவிலே ஒரு யூனியன் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டதைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்திலே எனக்கு 18 ஆண்டு காலமாக அனுபவம் இருக்கிறது. ஒரு சொஸைடியின் தலைவராக இன்றைக்கும் பணியாற்றிக் கொண் டிருக்கிறேன். ஒரு யூனியன் இல்லாமல் எப்படி கிராம கூட்டுறவு சங்கங்களில் லோன் வாங்குவதற்கு வசதி ஏற்படும் என்பது பற்றி அவர்களுக்கு விவரம் தெரியவில்லையோ என்னவோ தெரியாது. அவர்கள் நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடியதைப் பற்றி அவர்களுக்கு அவ்வளவாக புரிந்திருக் காது என்று நினைக்கிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்திலே கிராமத்திலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு சாதாரணமாக ஒரு லோன் தயாரிப் பதற்குக் கூட முடியாது. யூனியனில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சூபர்வைஸரோ அல்லது காரியதரிசியோதான் அந்த லோனை தயாரிக்க முடியுமே தவிர, கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய தலைவருக்கோ அல்லது காரியதரிசிக்கு லோனை தயாரிக்க முடியாது. நான்கு, ஐந்து நாட்களுக்குள் லோன் வேண்டும் என்று லோன் தயாரிப்பதற்கு ஒரு யூனியன் சூபர்வைஸரைக் கூப்பிட்டால், இரண்டு நாட்களுக்குள் யூனியன் 'ஈ.ஸி.' மீடிங்கில் வைத்து, பால் செய்து, 'ஈ.ஸி. மீடிங் ரிபோர்ட்டு' சென்ட்ரல் பாங்குக்கு கொடுத்த மறுதினம்தான் பணம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். கிராமத்தில் ஒரு லோன் கொடுப்பதற்கு சென்ட்ரல் பாங்கு சிப்பந்திகளை கூப்பிட்டு செய்யவேண்டுமென்றால், அந்த ஜில்லா, தலை நகரத்திற்குச் சென்று அங்கு இருக்கக்கூடிய சூபர் வைஸரைக் கூப்பிட்டு தயார் செய்வது என்றால் மிகவும் இக்கட்டான நிலை ஏற்படும். மிகவும் சிரமமாக இருக்கும். யூனியன்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் ஒரு ஏரியா பிரித்து ஒரு கூட்டுறவு யூனியன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக் கிறது. யூனியன் மீடிங் அடிக்கடி போடுகிறோம். கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய சொஸைடிகளின் 'ஓவர்யூ' பற்றி பரிசீலிக்கப் படுகிறது. அவர்கள் எப்படி அந்தத் தொகையை திருப்பிக் கட்ட வேண்டும் என்பது பற்றியும், வசூலிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் பற்றியும் மீடிங்கில் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்குத் தெரியும் அந்தந்த யூனியன் என்ன நிலையில் இருக்கின்றன, அந்த ஆண்டில் அவர்களுடைய பாக்கியை கொடுக்க முடியுமா, கொடுக்க முடிய வில்லை என்றால் எந்த கிராம கூட்டுறவு சொஸைடி கொடுக்க முடியாது என்பதெல்லாம்.

MR. SPEAKER : கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்பொழுதே சொன்னேன். விவாதத்திலிருக்கும் விஷயத்திற்கு சம்பந்த மில்லாத விஷயத்தைப் பற்றி பேசக்கூடாது என்று. ஆகவே,

[Mr. Speaker] [14th December 1959]

கனம் அங்கத்தினர் இப்பொழுது சம்பந்தமில்லாத விஷயத்தைப் பற்றி பேசுவது சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கும் மான்யம் :

Major Head—Capital outlay on Industrial Development.

Minor Head—Investments in the shares of commercial concerns.

Sub-heads of appropriation—Contribution towards the share capital of the Madras State Co-operative Bank and the Central Co-operative Banks.

இந்த விஷயத்தைப் பற்றி பேசலாமே தவிர, கூட்டுறவு முறை எப்படியிருக்கவேண்டும், யூனியன் இருக்கவேண்டுமா, இருக்கக் கூடாதா என்பது பற்றியெல்லாம் பேசுவது completely out of order பொதுவாகப் பேசுவதென்றால் பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது பேசலாம். உபமான்யக் கோரிக்கையில் அம்மாதிரி பேசக் கூடாது, பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு நாம் கொடுக்கக்கூடிய இந்தத் தொகையைப்பற்றி, கூட்டுறவு முறை எப்படி இயங்கவேண்டுமென்பது பற்றித்தான் நான் பேசுகிறேனே தவிர, வேறு புறம்பாகப் பேசுவதற்கு இல்லை.

MR. SPEAKER : அப்படி பேசுவதற்குக் கூட இடமில்லை. மத்திய பாங்குகளுக்கு ரிசர்வ் பாங்கு எப்படி கொடுக்கலாம் என்பது பற்றி பேசலாமே தவிர, கூட்டுறவு இயக்கம் கிராமங்களிலே எப்படி நடக்கவேண்டும் என்பது பற்றி இப்பொழுது விளக்க முடியாது. பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது அம்மாதிரி பொதுவாக பேசலாமே தவிர இப்பொழுது பேசக்கூடாது. உங்களைப் பேச வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. விவாதத்தில் இருக்கும் விஷயம் சம்பந்தமாக மட்டும் தயவு செய்து பேசுங்கள். இல்லாவிட்டால் அடுத்த அங்கத்தினரை கூப்பிடுகிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : ஷேர் காபிடல் போட்டவர்களுக்கு நாம் எப்படி கடன் கொடுக்கிறோம் என்பது பற்றி பேசாமல், ரிசர்வ் பாங்கு மத்திய பாங்குகளுக்கு எதற்காக பணம் கொடுக்கிறது என்பது பற்றி எப்படி நேரடியாக பேசுவது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

MR. SPEAKER : பேசவேண்டாம்.

SRI J. MATHA GOWDER : கிராம சொஸைடிகள் எப்படி இயங்கவேண்டும், எப்படி ஷேர் காபிடல் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்பது பற்றி பேச வேண்டியிருக்கிறது. கிராம சொஸைடிகள் இல்லை என்றால், ரிசர்வ் பாங்கு, மத்திய பாங்குகளுக்கும், ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்குக்கும் 120 லட்ச ரூபாய் கொடுப்பதற்கு அவசியமே ஏற்படாது. அப்படியிருக்கும்போது மத்திய பாங்குகளும், கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சொஸைடிகளும் இயங்குவது பற்றி பேசவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால்

14th December 1959]

[Sri J. Matha Gowder]

பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின்போது இதுபற்றி பேசலாம் என்று கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லுவதை அனுசரித்து, இதோடு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் இந்தத் தடவை இந்த பாங்குகளில் நேரடியாக தாங்கள் 'ஷேர்கள்' எடுக்கப்போவதைப் பற்றி இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன். நானும் இந்தக் கூட்டுறவு முறையிலே மிகவும் ஆசை கொண்டவன். எனக்கு முன் பேசிய திரு. சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் எல்லா விவரங்களையும் விளக்கமாகவும், மிக நன்றாகவும் சொல்லிவிட்டதால், எனக்குச் சொல்லுவதற்கு ரொம்பக் கொஞ்சம் தான் இருக்கிறது. அதைச் சொல்லி நான் சீக்கிரத்திலேயே முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அவர் விவசாய பாங்குகள், சென்ட்ரல் பாங்குகள், ரிசர்வ் பாங்கு இவைகளிடையே உள்ள தொடர்பு எப்படியிருந்தால் அதிகப் பணம் கிடைக்க முடியும் என்பது பற்றி யெல்லாம் வெகு விளக்கமாகச் சொன்னார். ஆனால், அவர் இன்னும் பணம் தேவைப்படும் என்று சொன்னபொழுது ரொம்பக் குறைவாக சொல்லி விட்டார் என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய நாட்டில் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு கடன் தொகை தேவைப்படுகிறது, அதற்காக ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து எவ்வளவு கிடைக்கும், அதில் சர்க்கார் எவ்வளவு 'காரண்டி' செய்ய முடியும், எவ்வளவு தொகை ஷேர் தொகை அவர்கள் போட வேண்டும் என்பதைப்பற்றி திட்டமாக இப்பொழுதே ஆலோசனை செய்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சில 100 கோடி ரூபாய்களாவது ஒதுக்கவேண்டியது அவசியம். நம்முடைய நாட்டிலே கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பாங்குகள்தான் கேந்திரமானவை. சொஸைடிகள், விவசாய பாங்குகள் அந்த பாங்குகளுடைய கைகளாக இருக்கின்றன. தக்காவி கடனைக் கூட நிறுத்திவிட்டு, சில நூறு கோடி ரூபாய்களாவது ஒதுக்கி கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் கொடுத்தால்தான் மிகச் சிறந்த முறையிலே வளர முடியும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு கூட கடன் தொகை கொடுப்பதற்கு ஜனங்களிடமிருந்தும், சர்க்காரிடமிருந்தும் ஷேர் காபிடல் அதிகமாக வரவேண்டும். இப்பொழுது கிராமங்களில் ஒரு வருஷத்திற்கு டெபாசிட் கிடைப்பதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. நீண்ட கால டெபாசிடுகள் கிடைப்பதே இல்லை. வெகு முயற்சி செய்தால் மூன்று வருஷங்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. ஆனால், கிராமத்திலிருந்து 3, 5 வருஷ கால தவணைகளுக்கும் 10 வருஷ தவணைக்கும் தான் அதிகமாக கடன் மனுக்கள் வருகின்றன. 'மென்பூர், ஸீட் லோன்' தவிர, மற்ற கடன் கோரிக்கைகளெல்லாம் இம்மாதிரி நீண்ட கால தவணைகளுக்குத்தான் வருகின்றன. விவசாய பாங்குகளையும், மத்திய சங்கங்களையும் உறுதிப்படுத்தாமல், பலப்படுத்தாமல், அவர்களின் கடன் கொடுக்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்தாமல் இருந்தால் விவசாயிகளுக்கு நீண்ட காலக் கடன்கள் கொடுக்க முடியாது. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான நீண்ட கால

[14th December 1959]

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]

கடன்கள் கொடுத்து உதவி செய்தால்தான் இதன் பலனை நாம் நேரடியாக அடைய முடியும். நாம் போட்டிருக்கும் டார் ஜெட்டுக்கு அதிகமாகவே உணவு உற்பத்தியை பெருக்க முடியும் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏதோ கொடுத்திருப்பது குறைவு என்று குறைசொல்ல நான் விரும்பவில்லை. நம்முடைய நாட்டில் ஜில்லாவுக்கு ஜில்லாவினுள்ள கூட்டுறவு இயக்கத்தின் ஆர்வத்தினுடைய அளவுகோல் எல்லோருக்கும் தெரியும். சேலம் இதில் முன் நிற்கிறது.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு பாங்குகளில் சர்க்கார் தலையீடு இருக்கக் கூடாது என்று நினைப்பவர்களுள் நான் ஒருத்தி அல்ல. ஓரளவு சர்க்கார் தலையீடும், கண்ட்ரோலும் இல்லாத வரையில் நமது நாட்டில் தற்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் கூட்டுறவு முறையை பெருவாரியாக எல்லோருக்கும் பயன்படும்படியான முறையில் விஸ்தரிக்க முடியாது. சர்க்கார் தலையீடு முடியாமல் இருக்க முடியாது. சர்க்கார் நிர்வாகத்தினருடைய ஒத்துழைப்பும் 'கைடன்ஸும்' அதுவும் கணக்கு சம்பந்தமாக அவர்களுடைய உதவி நமக்கு மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது. எந்தெந்த ஜில்லாவிலே கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு குறைவாக பலன் கிடைக்கிறதோ அந்த இடத்திலே நாம் அதிகமாக சிரத்தையுடன் வேலை செய்து, எல்லோரும் ஒரேமாதிரியாக முன்னேற்ற மடையச் செய்ய வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். முயற்சி எடுத்தால் நடக்காது ஒன்றுமில்லை.

ஒன்றை மறுபடியும் வலியுறுத்திச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். ரிசர்வ் பாங்கு ஏதோ கடன் கொடுக்கும் முறையிலே முட்டுக்கட்டை போடுவதாக சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அம்மாதிரி நிலையிலே சர்க்கார்தான் சில 100 கோடி ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கி விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நீண்ட கால கடன் வசதிகளை செய்து கொடுக்க முன்வரவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய குறுகிய காலக் கடன் இப்பொழுது ஏராளமாக கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கு மத்தியகாலக் கடன், நீண்டகாலக் கடன் அளிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பதில் இப்பொழுது முன் அடி வைத்திருக்கிறோம். நான் விவாதத்திற்கு புறம்பாகச் சொல்லவில்லை. நீண்ட காலக் கடன் வசதிகளை விஸ்தரிக்க முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் போதிய வசதிகளை செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. KRISHNASAMI NAIDU :

12 noon. கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து ஸ்டேட் கோவாப்பரேடிவ் பாங்குக்கும் ஸ்டேட் கோவாப்பரேடிவ் பாங்கிலிருந்து, ஜில்லா மத்திய கோவாப்பரேடிவ் பாங்கிகளுக்கும் கடன் தொகைகள் கொடுக்கப்பட்டு கிராம சங்கங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்றன. இரண்டு பர்சண்ட் வட்டிக்கு ஸ்டேட் பாங்குக்கு ரிசர்வ் பாங்கி கொடுக்கிறது. கடைசியாக ரூரல் க்ரெடிட் சொசைடிக்கு

14th December 1959] [Sri R. Krishnasami Naidu]

ஆறே முக்கால் வட்டிக்குக் கிடைக்கிறது. மத்தியிலே, நாலேழுக் கால் பர்சண்ட் வட்டி வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதிகமாக வட்டி ஆதாயத்தை ஸ்டேட் பாங்கியும் ஜில்லா மத்திய கூட்டுறவு பாங்கு களும் அடைகிறது. இந்த விகிதத்தில் மாறுதல்கள் செய்து, கிராம சொசைடிகளுக்கு, வட்டி ஆதாயம் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். கோவாபரேடிவ் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கூட சமீபத்தில், கோவாபரேடிவ் மகாநாட்டில் இதை வற்புறுத்தினார்கள், ஆனால் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை என்று குறித்திருக்கிறார்கள். ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் மத்திய பாங்கி நிர்வாகிகளின் கருத்தில் கிராமத்திலுள்ள பாங்கிகளுக்கு அனுகூலம் வேண்டாம் என்றில்லாவிட்டாலும், அந்த பாங்கி களுக்கு அதிக லாபம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற ஆசையினால் தவிர வேறென்றுமில்லை, இந்த மார்ஜின் தங்களுக்கு வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த லாபத்தை கிராம மக்களே அடையக்கூடிய ஏற்பாட்டை, அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும், கிராம சொசைடிகளே இந்த மார்ஜினை பெற்றுக்கொள்ள அரசாங்கம் கண்டிப்பாக வற்புறுத்த வேண்டு மென்றும், முறைகளை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஸ்டேட்மென்டைப் பார்க்கும்போது, சேலம் ஜில்லா வளர்ச்சியடைந்திருப்பதைக் கண்டு பாராட்டுகிறேன். இம்மாதிரியான வளர்ச்சி மற்ற ஜில்லாக்களிலும் ஏற்பட வேண்டு மென்று சர்க்கார் ரெஜிஸ்ட்ரார் மூலமாக முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அது தவிர மற்ற பிராந்தியங்களிலும், இம்மாதிரி தொகையைச் செலவழிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட வேண்டும். ஆடிட் டிபார்ட்மென்ட் சரியாக நடக்கவில்லை என்று தெரிகிறது, அதையும் கவனிக்க வேண்டும். வட்டி விகிதத்தை குறைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் சொன்னது போன்று, டெபுடி ரெஜிஸ்ட்ரார் மூலமாகவும், இதர உயர்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாகவும் துரிதமாக வளர்ச்சி ஏற்பட முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமானிய கோரிக்கை மீது, கூட்டுறவு கொள்கைகள் அத்தனையும் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்வது என்பது சாத்தியமில்லை, முறையும் அல்ல, என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தாங்கள் எடுத்துக் காட்டியபடி, உப மானிய கோரிக்கையில், ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்டு, சில விஷயங் களையே குறிப்பிடலாம் என்பதால், சுருக்கமாக பொது விஷயங் களை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு, கூட்டுறவு இயக்கம் கிராமப் புறங்களிலெல்லாம் ஏற்படவேண்டும் என்பது சர்க்கார் நோக்கம். அந்த அடிப்படை யில், ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் குறிப்பிட்டுச் சொன்னதுபோல்,

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1959]

கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைப்பின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இப்பொழுது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் சொன்னார்கள், ஒரு சில கிராமங்கள் தனிச் சங்கங்களாக இல்லாமல், பல கிராமங்கள் சேர்ந்து, சங்கங்களாக இருக்கின்றன என்று. அது ஒரு விவாதத்திற்கு உரிய விஷயம். கிராமத்திற்கு ஒரு சங்கம் இருப்பது நல்லது என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். வேறு பலர், 4, 5 கிராமங்கள் ஒன்று சேர்ந்து, ஒரு பெரிய சொசைடியாக இருந்தால் தான் நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய அதிகாரிகளை நியமித்து நல்ல முறையிலே நடத்த முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி பெரிய சங்கங்களுக்கு, விவசாய பாங்கிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. 5, 6 கிராமங்களுக்கு ஒன்று சேர்த்து ஒரு பாங்கு என்று. இந்த ரூரல் க்ரெடிட் சர்வே ரிபோர்ட்டில் கூட இந்த சிபாரிசைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆதலால், திடீரென்று கொள்கை மாறுதல் ஏற்பட்டு, பெரிய சங்கங்கள் கூடாது, கிராமத்திற்கு ஒரு சங்கம்தான் அமைக்க வேண்டும் என்ற முறையில், கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றன. என்னைப் பொறுத்த வரையில், எல்லா இடத்திற்கும் ஒரு கொள்கையை வகுக்க முடியாது. அந்தந்த ராஜ்யத்திற்கு ஏற்ற வாறு, ராஜ்யத்திலேயும், அந்தந்த இடத்திற்குத் தகுந்தபடி, அமைக்க வேண்டியது அவசியம். ஒரு கிராமத்தில் முன்னேற்றம் இருக்கலாம். கடன் வசதி செய்வது, டெபாசிட் வாங்குவது, சலபமாக இருக்கலாம். ஆனால், அதே நேரத்தில், பிற்போக்கான பகுதிகளில், கிராமத்திற்கு ஒரு சங்கம் என்று அமைப்பது கஷ்டம். 4, 5 கிராமங்களுக்கு ஒன்று இருந்தால்தான் அவை பலமாக இயங்க முடியும். இந்தக் கருத்தைத்தான், இந்த விஷயம் விவாதத்திற்கு வரும் இடங்களிலெல்லாம் வலியுறுத்தி வருகிறேன்; அது ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது என்றும் மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவது மட்டும் அல்ல, விவசாய மக்களுக்கு, இந்த சங்கங்களிலே அவர்கள் பங்கு கொண்டு, கடன் வசதி பெற வேண்டும் என்பது சர்க்காரின் கொள்கை. ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் சில கஷ்டங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சில இடங்களிலே, கிராம சங்கங்களில், சிலபேர் அதை தனி உடமையாக பண்ணிக்கொண்டு, மற்றவர்கள் சேரக்கூடாது என்று பணியாற்றி வருவது சர்க்காருக்குத் தெரியும். அதன் காரணத்தில் யாரையாவது அங்கத்தினராகச் சேர்க்கமாட்டேன் என்று சொல்லலாம். அப்படி மறுக்கப்பட்டால், சம்பந்தப்பட்டவர்கள், அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம் ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு, என்று விதியை விதித்திருக்கிறோம்.

அதிகமாக கிராமப்புறங்களிலே கூட்டுறவு சங்கங்கள் பரவ வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அதிலே இருக்கக்கூடிய பல சிக்கல்களை நீக்க வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இதற்காக தனியாக ஒரு கமிட்டி போட்டு, ஸ்ரீ நாராயணசாமி பிள்ளை தலைமையின்கீழ், அந்தக் கமிட்டி சிபாரிசுகள் செய்திருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் ஆலோசனை செய்து, ஒரு புதிய கூட்டுறவு சட்டம் கூடிய சீக்கிரத்தில், இந்த சபையின் முன் கொண்டுவர

14th December 1959] [Sri C. Subramaniam]

வேண்டும், முடியுமானால், பட்ஜெட் சபைக் கூட்டத்திலேயே கொண்டு வந்து, ஒரு செலக்ட் கமிட்டி போட்டு, இவைகளையெல்லாம் விவாதித்து முடிவு எடுக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். எல்லா நோக்கங்களையும் பரிசீலிக்க செலக்ட் கமிட்டி அங்கத்தினர்களுக்கும், இந்த சபைக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

முக்கியமாக இன்றைக்கு அவர்களுக்கு வேண்டியது கடன் வசதி. அப்படி கடன் வசதி செய்து கொடுக்கும்போது, யார் ஜாமீன் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு கடன் கிடைக்கிறது. அந்தக் காரணத்தால், குத்தகைக்கு எடுத்து, விவசாயம் செய்யும் ஒருவன் கடன் வசதி பெறுவது கஷ்டமாகிவிடுகிறது. அவர்களுக்கும் கடன் கிடைக்க வசதி செய்ய வேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அப்படிக்கிடைக்கவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அவர்கள் சொல்வது என்னவென்றால், ஜாமீன் கொடுக்க வசதியில்லாதவர்களுக்கு கடன் கொடுத்தால், பணம் திரும்ப வருமா என்பதைப்பற்றி சந்தேகம் என்கிறார்கள். என் சொந்த அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், மற்றவர்களை விட இவர்கள் கண்யமாகக் கடனைத் திருப்பித் தருவார்கள் என்பதே. கடனைக் கொடுக்காவிட்டால், அடுத்த வருஷம், விவசாயம் செய்வது எப்படி? ஒரு வருஷத்திலே கொடுக்காமல் இருந்துவிட்டால், கொடுக்கத் தவறிவிட்டால்—விளையாமல் போனால் அவனை நிர்ப்பந்தம் செய்ய முடியாது—அடுத்த வருஷம் அவன் என்ன செய்வான்? இவர்கள் கட்டாயம் கடனைத் திரும்பித் தந்து விடுவார்கள். வசதியிருப்பவர்கள் தவறினாலும், இவர்கள் தவறமாட்டார்கள். வசதியிருப்பவர்கள்தான் கண்ணியமாக நடப்பார்கள் என்பது தப்பான கருத்து. உண்மையாக கூட்டுறவு இயக்கம் வளர எல்லோருக்கும் வசதி செய்து கொடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கான பரிசீலனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கங்களில் இருக்கக்கூடியவர்கள், ஓரளவு கஷ்டங்கள் வந்தால் அதில் ஒரு பங்கை மத்திய சர்க்காரும், ராஜ்ய சர்க்காரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டால் அதிகப்படியான சங்கடங்கள் நமக்கு ஏற்படலாம் என்பதற்காக கஜானாவிலிருந்து அதிகப்படியான பணத்தை எடுத்துக்கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை செய்து கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் தான் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு நியாயமான அளவு கடன் வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. கடன் வசதியை விவசாயி மக்களுக்குக் கொடுத்து உதவக்கூடிய அமைப்பை ஏற்படுத்த முடியுமா என்பதை வலியுறுத்தி சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் சுப்ரமணியம் எடுத்துச் சொல்லியது போல், இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு குறுகிய கால கடன் கொடுப்பதோடு நீண்ட காலக் கடன்

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1959]

வேறு கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு வருஷ கால கடன் கொடுத்தால் அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட கடனை அவர்களால் அறுவடை ஆனவுடன் திருப்பிக்கொடுத்து விட சௌகர்யமாக வேறு இருக்கும். சில சமயங்களில் அவர்களுக்கு நீண்ட கால கடன், மத்திய கால கடன் வேறு கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதாவது மூன்று அல்லது ஐந்து வருஷங்களில் திருப்பிக்கொடுக்கக்கூடிய கடன் வேறு கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதாவது மாடு வாங்குவதற்கு முதலிய கடன் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு என்று வாங்கிய கடனை அவர்கள் வருஷா வருஷம் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவார்கள். மூன்று அல்லது ஐந்து வருஷக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக் முதலிய செலவுகளுக்கு வாங்கும் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்படலாம். அப்படி காலம் கடத்தி திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய கடனை வாங்கினால் அவர்கள் அதிகப்படியான வட்டி கொடுத்து பக்கத்தில் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிகப்படியான கடன் வாங்குவதற்கு அதிகப்படியான வட்டி கொடுக்க வேண்டுமானால் அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட கடன்களை குறைந்த வட்டிக்கு வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியதிலும், காலம் கடந்த கடன் வாங்குவதிலும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக ரிசர்வ் பாங்கு கொள்கையின் பிரகாரம் பார்க்கும்போது மூன்று வருஷக் கடன், ஐந்து வருஷக் கடன் என்று பாங்குகளில் வாங்கும்போது அதனால் இன்பிளேஷன் அதிகமாகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் குறுகிய கால கடன் வாங்கினால் அப்படிப்பட்ட இன்பிளேஷன் வராது என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கனவே நாட்டில் இன்பிளேஷன் இருக்கிறது என்றும், இன்னும் மூன்று அல்லது ஐந்து வருஷக் கடன் கொடுப்பதாக இருந்தால் இன்பிளேஷன் அதிகரிக்கும் என்றும் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உற்பத்தியை அதிகரிக்காமல் போனால் அதனாலும் இன்பிளேஷன் அதிகரிக்கலாம். கடன் வசதி குறைந்தால் உற்பத்தி குறையும். உற்பத்தி குறைந்தால் இன்பிளேஷன் அதிகரிக்கும். உற்பத்தி குறைந்து விட்டால் அதன் பிறகு எல்லோரும் பட்டினி கிடக்க வேண்டியது தான். அப்படி பட்டினி இருந்தால் இன்பிளேஷன் அதிகரிக்கும். அதனால் விலைவாசிகள் அதிகரிக்கும். விலைவாசி அதிகரித்தால்தான் இன்பிளேஷன் ஏற்படுகிறது. ஆகவே உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு கடன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு நாம் பல விஷயங்களில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு பல திட்டங்களைப் போட்டு நாம் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். பல அபிவிருத்தி திட்டங்களை இப்பொழுது நாம் போட்டிருக்கிறோம். சாதாரணமாக அணையைக் கட்டுகிறோம். அணையைக் கட்டிக் கொண்டு வரும்போது நாம் அதற்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாயைக் கொட்டுகிறோம். அதிலிருந்து உடனே உற்பத்தியை நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. முதலில் பணத்தைத்தான் கொட்ட

14th December 1959] [Sri C. Subramaniam]

வேண்டியதாக இருக்குமே தவிர உற்பத்தியை எதிர் பார்க்க முடியாது. ஐந்தாறு வருஷங்கள் கழிந்து தான் நாம் உற்பத்தியை எதிர் பார்க்கலாம். அந்த திட்டம் முடிவாகும் வரையில் தொழிலாளர்களிடையே பணப் புக்கம் இருந்து கொண்டதொன்றிருக்கும். அதன் மூலம் இன்பிளேஷன் ஏற்படத்தான் செய்யும். திட்டம் முடியும் வரையில் தொழிலாளர்களிடையே பணப் புழக்கம் இருந்து கொண்டதொன்றிருக்கும். உற்பத்தியாகும் வரையில் பணப் புழக்கம் அதிகமாகத்தான் இருக்கும். அதற்காக நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் விட்டு விடுவதா என்று கேட்கிறேன். அதே மாதிரிதான் உருக்குத் தொழிற்சாலைகளும். உருக்குத் தொழிற்சாலைகளுக்கு முதலில் நாம் ஏராளமாக பணத்தைக் கொட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிலிருந்து அந்த வருஷத்திலேயே பலனை எதிர் பார்க்க முடியாது. கோடிக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து திட்டம் முடிந்த பிறகு தான் அதன் பலனை எதிர் பார்க்கலாம். அதனால் இன்பிளேஷன் ஏற்படலாம். அதற்காக உருக்கு தொழிற்சாலையை அமைக்காமல் விட்டு விடுவதா? ஆகவே பல்வேறு காரணங்களால் பண வீக்கம் ஏற்படுகிறது. அதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இன்றைக்கு நாம் உற்பத்தி பெருகுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படி உற்பத்தி பெருகுவதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் எல்லாம் செய்யப் படுகின்றனவா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். உணவு உற்பத்தியுடன் மற்ற பொருள்களுடைய உற்பத்தியையும் நாம் பெருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நாம் எடுத்து நடத்தக்கூடிய திட்டங்கள் எல்லாம் கடைசியில் உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் கொண்டு போய் விடுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அபிவிருத்தி வேலைகளில் அடிப்படை வேலைகள் என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தாற்காலிகமாக கஷ்டம் இருக்கிறது, அதனால் அதை எடுத்துச் செய்யக் கூடாது என்று நினைத்தால் பல திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்றாமல் நிறுத்தி வைக்க வேண்டியதாகத்தான் இருக்கும். அத்துடன் ஜனங்களுக்கு சில வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டியதாகவும் இருக்கிறது. இன்றைக்கு பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அபிவிருத்தி திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்வதன் காரணமாக சில கஷ்டங்கள் இருப்பது நமக்குத் தெரிகிறது. அரசியல் காரணங்களுக்காக அதை பயன்படுத்தக்கூடாது. கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை நான் வரவேற்கிறேன். அபிவிருத்தி திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்றும்போது கஷ்டங்கள் வந்தால் அதை சமாளித்துக்கொள்ள வேண்டியது தான். அதைப்பற்றி கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்த்தால் அபிவிருத்தி திட்டங்களை எடுத்து நடத்த வேண்டியது தான் நல்லது என்று தோன்றும். பலம் அடைவதை பார்த்தால் அபிவிருத்தி திட்டங்களை எடுத்து நடத்த வேண்டியதுதான் அவசியம் என்று தோன்றும். மத்திய கால கடனைப்பற்றியும் நீண்ட கால கடனைப்பற்றியும் ரிசர்வ் பாங்கு சில காரியங்களை சொல்லுகிறார்கள். அவற்றையும் யோசித்து செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த கஷ்டத்தை எப்படி நிவர்த்தி செய்வது என்

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1959]

பதை யோசித்துச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் திட்டங்களை எடுத்துச் செய்யாமல் இருப்பதும் சரியல்ல. இன்றைக்கு சிலருக்கு நீண்ட கால கடன் அவசியமாக இருக்கிறது. ஒரு கிணற்றை வெட்டுவதாக இருந்தால் அதற்கு கடன் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது நீண்ட கால கடன் என்ற அளவில் வருகிறது. அதை மூன்று வருஷங்களில் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது. பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்களில் தான் திருப்பிக் கொடுக்கலாம். என்னைக் கேட்டால் மத்திய கால கடனும் சரியல்ல. ஏனென்றால் அதையும் ஒரு வருஷத்தில் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய நிலைமையில் ஜனங்களுக்கு நீண்ட காலக் கடன் என்றும், மத்திய காலக் கடன் என்றும், குறுகிய காலக் கடன் என்றும் மூன்று வகைக் கடன்கள் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் கொடுக்க கூட்டுறவு முறையை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே தான் இன்றைக்கு கூட்டுறவு முறை மேலும் வளர வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதையேதான் அடிப்படையாகவும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எதிர் கட்சி தலைவர் கூட அதை ஆதரித்துப் பேசினார். அது ஒரு பெரிய திருப்தியை அளித்திருக்கிறது. ஆனால் சுதந்திரா கட்சி கூட்டுறவு முறையை ஆதரிப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் இதை ஆதரிக்காமல் கூட்டுறவு முறையை ஏற்படுத்தினால் அதிகாரிகள் கையில் எல்லா அதிகாரத்தையும் கொடுக்கக்கூடியதாகி விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அத்துடன் அதில் அதிகாரிகள் தான் அதிகமாகிவிடுவார்கள் என்றும் அதனால் ஜனங்களுக்கு எந்த விதமான சௌகர்யமும் ஏற்படாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதையே தான் அவர்கள் ஜனங்களிடத்தில் வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் பேசியதிலிருந்து அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று தெரியவருகிறது. பல பாங்குகளில் அவரவர்களுடைய ஆட்களையே போட்டுக்கொண்டு விடுவார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அந்த முறை சரியாக நடக்காது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கொள்கை அளவில் எதிர் கட்சி தலைவர் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். ஆகவே இந்த முறையை ஜனங்கள் நன்றாக பயனடையும் அளவில் பார்த்துச் செய்ய வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் அதில் வருவார்கள் என்றால் அப்படி வரக்கூடிய அதிகாரிகள் யார் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அவர்களும் நம்முடைய மனிதர்கள்தான். பக்கத்திலுள்ள நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் அல்ல அவர்கள். நம்முடன் இருக்கக்கூடியவர்கள்தான் அந்த அதிகாரிகள். அதிகாரிகள் என்றால் அவர்களை பூதம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அந்த முறையில் அவர்களை நாம் பார்க்கக்கூடாது. அவர்கள் நியாயமாகச் செய்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நியாயமாகச் செய்யக்கூடியவர்களாக இருந்தால் திட்டங்களை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. ஆகவே கூட்டுறவு முறை நல்ல முறையில் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி வருவதற்கு பொது மக்களும் நல்ல முயற்சி

14th December 1959] [Sri C. Subramaniam]

எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் கிராமங்களில் நல்ல அணுகலம் ஏற்படும். அதிகாரிகளை நாம் கண்காணிக்க வேண்டும். அதிகாரிகளால் ஆபத்து வந்துவிடும் என்று சொல்லுவதில் அர்த்தம் இல்லை. கூட்டுறவு முறை சட்டம் வரப்போகிறது. அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து நிறைவேற்ற வேண்டும். அதிகார வர்க்கம் இல்லாமல் இருக்க முடியாது. நல்ல முறையில் நடத்தினால் பொது மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட முடியும். அதன் மூலம் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேறும். அதன் மூலம் விவசாய உற்பத்தியும் பெருகும். அந்த முறையில் நாம் சட்டத்தை அமைக்க வேண்டும். கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார், இதில் ப்ரோசீஜரல் அனுமலி இருக்கிறது என்று. அது என்ன என்பதைப்பற்றி சொல்லவில்லை. அவர் சரியாகப் படிக்காமல் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். சரியாகப் படித்திருந்தால் அப்படிச் சொல்லி இருக்க மாட்டார்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : முதல் பாராவுக்கும் இரண்டாவது பாராவுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒன்று அதைப் படிக்காமல் இருந்திருக்க வேண்டும், அல்லது படித்து விட்டு புரிந்து கொண்டிருக்காமல் இருக்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து படித்திருந்தால் அனுமலியைப்பற்றி சொல்லி இருக்க மாட்டார். அவரே தெரிந்துகொண்டிருப்பார். ஸ்டேட் பாங்கில் சர்க்காரி லிருந்து 25 லட்சம் ரூபாய் போட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் அந்த 25 லட்ச ரூபாயை ஜில்லா சென்ட்ரல் பாங்கியில் ரி இன்வெஸ்ட் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒரே பணத்தை வைத்துக்கொண்டு இரண்டு பாங்குகளும் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இரண்டாவது பாராவில் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் படித்துப் பார்த்தால் ப்ரோசீஜரல் அனுமலி இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. அதைப்பற்றி விளக்காமல் விட்டு விடவில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எழுதினவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : படித்தவன் பாட்டைக் கெடுத்தான். எழுதினவன் ஏட்டைக் கெடுத்தானா அல்லது படித்தவன் பாட்டைக் கெடுத்தானா என்பதுதான் தெரியவில்லை.

அதில் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இப்போதாவது ஒப்புக்கொண்டால் போதும் என்று தெரிவிக்கிறேன். நம் கொள்கை கூட்டுறவு இயக்கத்தை நல்லமுறையில் வளர்க்கவேண்டும் என்பது. அந்த எண்ணத்துடன் எல்லோரும் இதில் அதிக ஆர்வத்துடனே, கவனத்துடனே உதவவேண்டும். அதன் காரணமாகவே இந்தச் சிறு விஷயத்திலும்கூட அதிக

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1959]

உற்சாகத்துடன் பல விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டிருப்பதற்கு—அவை கொஞ்சம் இப்போது வேண்டிய வரம்புக்கு மீறியிருந்தாலும், மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி பேசினதை நான் வரவேற்கிறேன். எல்லோரும் இதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு, ஊக்கம் எடுத்துக் கொண்டு இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் பரவுவதற்கு முக்கியமாக விவசாயத் துறையில் கூட்டுறவு இயக்கம் பரவுவதற்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த உபமானியக் கோரிக்கையை சபை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

IX. VOTING ON DEMAND FOR GRANT FOR FURTHER
EXPENDITURE IN THE YEAR 1959-60.

DEMAND xxxix—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,20,00,000 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,20,00,000 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

VII—ANNOUNCEMENT *RE* BILLS—*cont.*

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction and consideration in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1959.

IV—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(3) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 5) BILL, 1959.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg leave of the House to introduce the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1959.

MR. SPEAKER: The question is—

“That leave be granted to introduce the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1959.”

The motion was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I introduce the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1959.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.